



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 1482/2025**  
**18.12.2025. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Врућића поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 101/24 од 10.06.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 225/25 од 02.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2025. године, једногласно је донео

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Врућића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 101/24 од 10.06.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 225/25 од 02.10.2025. године.

## **Образложење**

Пресудом Основног суда у Шапцу К 101/24 од 10.06.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, па му је изречена условна осуда, којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, новчана казна ће бити замењена казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора.

На основу одредбе члана 176. став 5. Закона о пореском поступку и пореској администрацији од окривљеног АА, трајно су одузети производи и то 506,6 кг дувана у листу типа „вирцинија“, по потврди о привремено одузетим предметима ПУ Шабац број

72992/23 од 13.12.2023. године, који су предати на чување Дирекцији за управљање одузетом имовином, а који ће се истој, по правноснажности пресуде трајно предати.

Истом пресудом, окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, те да ОЈТ у Шапцу накнади трошкове кривичног поступка у износу од 1.560,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и да накнади остале трошкове кривичног поступка о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 225/25 од 02.10.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Шапцу К 101/24 од 10.06.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Врућкић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду или да преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, у поднетом захтеву, одредбу општег карактера (члан 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП), конкретизује истицањем да изрека пресуде и опис чињеничног стања не упућују на закључак да су остварени сви елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Према захтеву, из изреке пресуде не произилази да је окривљени предметни дуван ставио у промет, због чега иста не садржи законом прописане битне елементе кривичног дела из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Ови наводи, који по оцени Врховног суда, представљају повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени су неоснованим, из следећих разлога:

Кривично дело из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији чини онај ко супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, неовлашћено производи, прерађује, продаје или ко набавља ради продаје, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет производе који се у складу са законом сматрају акцизним производима.

Одредбом члана 6. став 1. Закона о акцизама прописано је да је обвезник акцизе произвођач, односно увозник акцизних производа, а ставом 2. истог члана је прописано да је обвезник акцизе и правно лице које је овлашћено од стране државног органа за продају заплењених акцизних производа (тачка 4); купац акцизних производа одузетих у поступку контроле, односно у поступку принудне наплате, а које продаје државни орган (тачка 5); свако лице које продаје акцизне производе који су стечени у складу са законом и који се воде у пословним књигама тог лица (тачка 5а) и свако лице које стави у промет у Републици Србији акцизне производе супротно одредбама овог закона (тачка 5б), док је ставом 3. наведене одредбе прописано да се стављањем у промет акцизних производа из става 2. тачка 5б) овог члана сматра, у смислу овог члана, производња, увоз, складиштење, транспорт, продаја и друге радње у вези са прометом акцизних производа из члана 2. овог закона, који подлежу опорезивању акцизом, а који испуњавају услове за стављање у промет у складу са законом.

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде, окривљени АА је у време и на месту означеном у изреци, способан да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама и то одредби члана 6. и 10. Закона о акцизама, неовлашћено држао ради продаје производ који се сходно члану 2. Закона о акцизама, сматра акцизним производом, тако што количину од 506,6 килограма дувана у листу типа „вирцинија“, коју је произвео према закљученом уговору са „ЈТ Интернационал“ а.д. Сента....., као и према уговору закљученом са д.о.о. „Монус“ Београд....., није предао наведеним предузећима најкасније до 31.10.2023. године односно до 31.12.2023. године, већ је исти складиштио у свом породичном домаћинству .... до 13.12.2023. године, када је пронађен од стране полицијских службеника ПУ Шабац, приликом претреса, при чему је био свестан свога дела и његове забрањености и хтео је његово извршење.

По налажењу Врховног суда, у овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, стичу се сва обележја кривичног дела недозвољен промет акцизних производа из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Наиме, из чињеничног описа изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени, супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, неовлашћено ради продаје држао односно складиштио акцизне производе, иако је био дужан да исте преда уговореним откупљивачима у уговором предвиђеном року, па како је одредбом члана 6. став 3. Закона о акцизама прописано да се стављањем у промет акцизних производа, поред осталог, сматра и складиштење акцизних производа, то су наводи браниоца о изостанку, у конкретном случају, радње стављања у промет предметних производа, оцењени неоснованим.

Како је, у конкретном случају, неовлашћено складиштење дувана, супротно прописима који регулишу опорезивање акцизама, правилно подведено под радњу извршења кривичног дела из члана 176. став 1. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, то Врховни суд налази, да су у изреци побијане пресуде јасно означени сви битни елементи предметног кривичног дела, за које је окривљени оглашен кривим и то како објективни, који се односе на радњу извршења, тако и субјективни елементи, који се

тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног, који обухвата свест о забрањености дела, па су супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из наведених разлога ова ситуација се битно разликује од ситуације која је била предмет разматрања у одлуци Врховног касационог суда Кзз 25/2012, на коју се бранилац неосновано позива, јер се у том случају радило о ситуацији у којој из изреке произилази да су радње набавке акцизних производа предузете ради даље продаје, док је у предметном случају остварена радња стављања у промет акцизних производа складиштењем, па како је одлука на коју се позива бранилац донета у другачијим чињеничним околностима и уз примену другачијег нормативног оквира, то иста није примењива на конкретан случај.

Преостали наводи захтева за заштиту законитости представљају указивање на повреду одредбе члана 440. ЗКП, будући да се свде на оспоравање чињеничних утврђења суда и оцене доказа, уз изношење сопственог закључка о прекршајној одговорности и сопственог тумачења појединих одредби Закона о дувану, што у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом прописан разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, због чега није било предмет оцене од стране Врховног суда, у овом поступку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости одбио као неоснован и одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,  
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић